

התובע:

זיגמונד ליטר
ע"י ב"כ עו"ד רוך לוינטל
מרח' יגאל אלון 155, ק' 2, תל אביב-יפו
טל': 03-5243344; פקס': 03-5243355

- נגד -

הנתבעות:

- 1. התעשייה האווירית לישראל בע"מ**
ע"י ב"כ עו"ד יעקב גלזן ו/או אורנה זהבה ואח'
מהלשכה המשפטית של התעשייה האווירית לישראל בע"מ
נמל התעופה בן גוריון, לוד
טל': 03-9353124, פקס': 03-9358987
- 2. אגודת עובדי התעשייה האווירית לישראל**
- 3. מרכז הבמה - העמותה לתרבות והופעות גני תקווה**
מרח' הכרמל 20, גני תקווה
טל': 03-6352666; פקס': 03-6352112
- 4. מועצה מקומית גני תקווה**
מרח' הגליל 48, גני תקווה
טל': 03-5310888; פקס': 03-5345918

תגובת התובע לבקשת הנתבעת 1 לסילוק על הסף

בהתאם להחלטת כב' בית המשפט מתכבד התובע להגיש את תגובתו לבקשת הנתבעת 1 לסילוק התביעה על הסף, כדלהלן:

בקשת הנתבע לא עומדת, ולו בתנאי אחד, מהתנאים הקבועים בתקנות 100 ו-101 לתקנות:

1. בקשת המבקשת מבוססת על תקנות 100 ו-101 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: "התקנות"). לצורך ביסוס בקשה למחיקה ו/או דחייה על הסף, על פי תקנות 100 ו-101 **על המבקשת להראות:**

- כי אין הכתב מראה עילת תביעה.
- נראה לבית המשפט או לרשם מתוך הכתב שהתובענה היא טרדנית או קנטרנית.
- שווי של נושא התובענה נישום בחסר והתובע לא תיקן את הכתב תוך הזמן שנקבע לכך.
- שולמה אגרה בלתי מספקת והתובע לא שילם את האגרה הנדרשת תוך הזמן שנקבע לכך.

- יש מעשה בית דין.

- חוסר סמכות.

- כל נימוק אחר שעל פיו הוא סבור שניתן לדחות מלכתחילה את התובענה.

2. **אולם, התובע יטען כי לא הוכחה אף אחת מעילות אלו לסילוק התובענה על הסף.** ממילא שולמה האגרה, שווי התובענה לא נישום בחסר, היא לא קנטרנית והכתב מראה עילת תביעה.
3. מלכתחילה מדיניות בתי המשפט היא להמעט במחיקה ובמיוחד בדחייה על הסף ולאפשר בירור תביעה, גם אם קלושה לדעת בית המשפט, ובוודאי שאין זה המקרה שלפנינו.
4. סילוק תביעה על הסף, הוא סעד קיצוני שיינקט רק במקרים חריגים וקיצוניים, דבר שלא מתקיים בענייננו.
5. על המדיניות השיפוטית בנוגע לסילוק על הסף עמד גורן בספרו "סוגיות בסדר דין אזרחי" מהדורה שביעית, תשס"ג, בעמ' 138-139:

"הנחיה כללית, שיש לראות בה את המדיניות השיפוטית הרצויה, היא כי מחיקת תובענה או דחייתה על הסף 'הן בגדר אמצעים, הננקטים בליט ברירה' (ע"א 693/83 שמש נ' רשם המקרקעין, פ"ד מ(2) 668, 671). די בכך שקיימת אפשרות, אפילו קלושה, שעל-פי העובדות המהוות את עילת התביעה יזכה התובע בסעד שהוא מבקש, כדי שהתביעה לא תימחק בעודה באיבה. רצוי להימנע ממחיקה על הסף אפילו ניתן מבחינה דיונית-פורמליסטית להגיע לתוצאה זו. ברור שבמחיקת התובענה מטעמים כאלה לא יבוא הסכסוך לפתרונו, ויש להעדיף תמיד את הדיון הענייני ואת ההכרעה בסכסוך לגופו של עניין". ראה בשא 02 / 5215 יצחק עמר נ' נציגות הבית המשותף ואח' סב (3) 636, עמוד 645

6. בסוגיית סילוק על הסף (שנקבעה בתקנות 100 ו-101 לתקנות סדר הדין האזרחי), נוקטת הפסיקה את הגישה, כי:

"...מחיקת תובענה או דחייתה על הסף הן בגדר אמצעים, הננקטים בליט ברירה, ופתרון ענייני של כל מחלוקת, לגופה, הוא לעולם עדיף. רצוי; על-כן, שבית המשפט יבכר תמיד דיון ענייני בפלוגתא, על פני פתרון דיוני-פורמאליסטי... " (ע"א 593/83 [6], בעמ' 671 מול אות השוליים ו).

הטעם לגישה זו נעוץ בכך שהדרך הנ"ל -

"...שוללת מהתובע את זכותו להביא את ענינו, כפי שנטען, לפני בית המשפט... " (י' זוסמן, סדרי הדין האזרחי (אמינון, מהדורה 6, בעריכת ש' לוי, 1990) 365). מכיוון שכך, קבעה הפסיקה מבחנים צרים וברורים, ורק בהתקיימם ייאות בית המשפט לנקוט דרך מקוצרת והחלטית זו בלי להידרש לסוגיה שבמחלוקת גופא. לגבי מחיקה על הסף נפסק לאמור:

"... ואפילו סיכויי התובע קלושים, לא יחסום בפניו בית המשפט את הדרך לברור תובענות, אם קיים סיכוי כלשהו, על-פי כתבי הטענות הנמצאים לפני בית המשפט, שהתובע יצליח בתביעתו" (בר"ע 59/81 [7], בעמ' 812).

באשר לטענת ההתיישנות

7. בהתאם לס' 8 לחוק ההתיישנות, התשי"ח – 1958 (להלן: "חוק ההתיישנות") יש למדוד את תקופת ההתיישנות החל מהיום שבו נודע לתובע על קיום עילת התביעה. על כן במקרה שבפנינו מרוץ ההתיישנות מתחיל מחדש מאי 2011, הוא המועד בו נודע לתובע על הפרת זכויות יוצרים בתמונות שצילם, הכל כפי שיפורט להלן.
8. כפי שפורט כבר בכתב התביעה, העובדות אשר מקיימות את עילת התביעה והנוק שנגרם לתובע התגלו לתובע רק ביום 31/5/11, עת סיים התובע את עבודתו בנתבעת 1, ולאור סיום עבודתו התבקש לפנות את חדרו. מסמכים שונים שנותרו מאחור הועברו אליו על ידי חבר לעבודה.
9. בהמשך לפינוי חדרו ולאחר שקיבל מסמכים נוספים מחברו, עבר התובע על המסמכים שהיה עליו לפנות משם וגילה לראשונה את חוברת "מנויי תיאטרון ותזמורת" שחולקה בשנת 2003, ככל הנראה. אז לראשונה גילה התובע כי התמונה שצילם – כצלם חובב – של להקת הבלט הרוסית "פאנוב" הופיעה בחוברת ללא ידיעתו וללא רשותו וללא קרדיט עבור הצילום.
10. בנוסף ו/או לחלופין, יטען התובע כי בהתאם לס' 89 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) יש למדוד את תקופת ההתיישנות מהיום שנולדה עילת התובענה:

"לעניין תקופת התיישנות בתובענות על עוולות – היום שנולדה עילת התובענה הוא אחד מאלה:

(2) מקום שעילת התובענה היא נזק שנגרם על ידי מעשה או מחדל – היום שבו אירע אותו נזק; לא נתגלה הנזק ביום שאירע – היום שבו נתגלה הנזק, אלא שבמקרה אחרון זה התיישן התובענה אם לא הוגשה תוך עשר שנים מיום אירוע הנזק".

11. ויוזכר, כי בהתאם לס' 52 לחוק זכות יוצרים, התשס"ח – 2007, עילת כתב התביעה - הפרת זכויות יוצרים, הינה עוולה אזרחית, והוראות פקודת הנזיקין, יחולו עליה.

12. לא זו אף זו, הלכה פסוקה אף קובעת כי במקרים מסוימים תקופת ההתיישנות אינה מתחילה אפילו בעת הגילוי הראשוני של הנזק אלא במועד מאוחר יותר וזאת אם במועד הגילוי לא התגבש נזק משמעותי בהיקפו, המצדיק מבחינתו של אדם סביר הגשת תביעה, ר' ע"א 165/83 בוכריס נ' דיור לעולה בע"מ וגם ע"א 2242/03 אברהם נ' עדנאן.

13. כך או אחרת, תביעה נשוא תגובה זו לא התיישנה, כיוון שהנוק התגלה לתובע רק ביום 31/5/11 וכתב התביעה שבנדון הוגש לכב' בית המשפט כבר ביום 13/9/11.

14. יוזכר עוד כי התובע הוא הדיוט, אינו מצוי בהבנה משפטית, אינו "מתוחכם" דיו כדי לבצע מניפולציות מהסוג הנטען וכל שעשה הוא – הגשת תביעה ברגע שאיתר את השימוש בחומר שלו ותוך הפרת זכותו.

לסיכום

15. אין בשלב כה מוקדם לדחות את בקשת הנתבעת 1 לסילוק התביעה על הסף, אלא יש לקיים דיון לגופו של עניין ולברר את כל המחלוקות בין הצדדים, לרבות המחלוקות העובדתיות, כגון

החלטה	20/12/2011 בקשה 2 בתיק 27651-09-11 שו' אהרן ד. גולדס
	<p>1. בפני בקשה להורות על סילוק התביעה בשל התיישנותה טרם אכנס לדיון בבקשה, הרי שניצבת שאלת הסמכות העניינית של ביהמ"ש לדון בתובענה. הסעדים להן עותר התובע כעולה מכתב התביעה, שניים הם: פיצוי כספי וכן איסור שמוש בתמונה (סעיף 56 לכת התביעה).</p> <p>רון לוינטל, עו"ד ב"כ התובע/המושיב</p> <p>2. התובענה מתבססת על חוק ופקודת זכויות יוצרים. לעניין זה אפנה לסעיף 4(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] תשמ"ד-1984 הקובע כי: "40 תביעה בעניני קנין רוחני, הכרוכה בתביעה בעניני קנין רוחני שהיא בסמכות בית המשפט המחוזי לפי פסקה (1), אף אם סכום התביעה או שווי נושא התביעה אינו עולה על הסכום כאמור בסעיף 51(א) (2); בפסקה זו, "תביעה בעניני קנין רוחני" – תביעה אזרחית לפי אחד או יותר מהחוקים המפורטים להלן: ; (א) חוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007....."</p> <p>3. נוכח האמור בסעיף הרי לבימ"ש השלום אין סמכות עניינית לדון בתובענה.</p> <p>4. למעלה מן האמור, איני יכול להתעלם מסעיף 2 לתגובת ב"כ התובע לבקשה הדחופה לדחיית מועד להגשת כתב הגנה, בו כתב: "לא ידוע כי ניתנה בעניין זה החלטה שיפוטית כאשר בית המשפט שמע את הטענה, דחה אותה ובחר להעביר אתה הדיון מפאת מורכבותו לביהמ"ש השלום". דברים אלה, הינם בלשון המעטה, דברי הטעיה של ב"כ התובע את ביהמ"ש, שהרי בין הצדדים לתיק זה לא היו כל הליכים קודמים ובעיון בתיקי ביהמ"ש ברחובות, עולה כי מדובר בצדדים אחרים לחלוטין, שאינם צד לתיק זה. סבורני, כי מן הראוי כי עניין זה אף יתברר במסגרת הליך משמעותי בלשכת עורכי הדין כנגד ב"כ התובע.</p> <p>5. סוף דבר, אשר על כן, אני מורה על דחיית התביעה על הסף מחוסר סמכות עניינית. אני מחייב את התובע בתשלום הוצאות לאוצר המדינה בסך 5,000 ש"ח.</p>